

[Jensen (Gørding).]

ningen angaar, mener jeg som det ærede Medlem Hr. Rahbek, at den vil blive overkommelig, da den gamle Skole maa være mange Penge værd; jeg vil formode, at den stærkt voksende By vil kunne finde god Anvendelse for den til Administrationsbygning, centralt beliggende som den er. Vestjyderne kræver ikke en Pragtbygning som de Statsskoler, der er bygget andetsteds, intet Millionforetagende, men en praktisk, hygiejnisk og solid ydre Ramme, inden for hvilken den kommende Slægt kan modtage den for vort Samfund nødvendige Uddannelse. Grunden findes, Amt og Kommuner i Omegnen vil ogsaa støtte Sagen økonomisk, der mangler kun den højtærede Undervisningsministers Initiativ, og dette venter vi nu paa.

Den nylig vedtagne Sociallov, som efterhaanden fra alle Sider anerkendes som en fortrinlig Lov, indeholder selvfølgelig som alle Love enkelte Punkter, hvor ministerielle Afgørelser paakræves. Et af disse angaar de saakaldte statsfattige og amtsfattige. Angaaende disse vil jeg gerne henstille til den højtærede Socialminister, om det ikke var muligt, at de som hidtil overtoges til fuld Forsørgelse henholdsvis af Stat og Amtskommune, men hvis dette er ugørligt, at de saa dog overtoges henholdsvis af Stat og Amtskommune paa samme Maade som de fattige, der er under fuld Forsørgelse. Sagen er nemlig den, at disse stats- og amtsfattige er meget uensartet fordelt, og navnlig for Kommunerne omkring den gamle Grænse vil det synes mig en stor Uret helt at lægge deres Forsørgelse over paa de enkelte Kommuner. Efterhaanden som Kendskabet til Sociallovgivningen bliver større og større, vinder den blandt Kommunal mænd mere og mere Anerkendelse, ogsaa inden for Venstre. Men der er her et enkelt Forhold, hvor jeg haaber paa den højtærede Socialministers humane Fortolkning og gode Vilje, ikke mindst fordi det angaar nogle af de økonomisk vanskeligst stillede Kommuner i Landet.

I vort sidste Møde holdt det ærede Medlem Hr. Julin en alvorlig kristelig Tale, hvori han udtrykte sin dybe Bekymring for Kristendommens Stilling i Skole og Kirke. Jeg er i mangt og meget enig med det ærede Medlem i hans Betragtninger. Derimod kan jeg langt fra billige det ærede Medlems Angreb paa Danmarks Lærerforenings Hovedbestyrelse og paa det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen. Jeg finder dette meget lidet i Samklang med kristelig Aand og Tænkemaade.

Den i sidste Rigsdagssamling vedtagne Skoletilsynslov har endog lagt Tilsynet med Religionsundervisningen i Præstens Haand alene. Jeg tror ikke, at dette skaber større Kristendomsforstaaelse i vort Folk, men jeg har den Tillid til Danmarks Lærerstand, at den ogsaa i Fremtiden vil vise sig at være fuldt ud egnet til at røgte dette Hverv paa en for Land og Folk tilfredsstillende Maade, og jeg har ogsaa den Tro, at der er Bærekraft i den kristne Livsopfattelse, selv om den helt skal undvære Statens Hjælp og Bistand.

Jeg mener derimod — maaske i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Julin —, at en af Grundene til, at det ser ud, som om Kristendommens Indflydelse er i Aftagende, er den, at alt for mange af dens Bekendere ikke lader Ord og Handling følges ad. Jeg mener saaledes, at det er beskæmmende for de Kristne, at de ikke gør en større Indsats for de arbejdsløse. Jeg mener ikke, det er forsvarligt handlet, at alt for mange af dette høje Tings Medlemmer ikke er med til at rejse de Sommerskoler for de unge arbejdsløse, som vedtoges og nu rejses i vort Folk, vist ogsaa uden det ærede Medlems Bistand. Mener det ærede Medlem, at det er at gaa i Mesterens Fodspor?

Den arbejdsløse Ungdom er for mig den tungeste Byrde, der er lagt paa det nuværende Samfunds Skuldre. Det for mig mest glædelige denne Sag vedrørende er derfor ogsaa dette, at flere og flere af de yngre Præster, der ellers slutter sig til det ærede Medlems Aandsstandpunkt, ligesom jeg kræver, at Ord og Handling skal følges ad ogsaa i Forholdet til de arbejdsløse. Det er derfor mit Haab, at det ærede Medlem efter moden Overvejelse maa indse, at hans Indstilling i denne Sag maa ændres, og skulde disse mine Ord virke til, at det ærede Medlem og adskillige af hans Meningsfæller nu indser, at en ny Indstilling er nødvendig, vil jeg atter trykke det ærede Medlems Haand.

Til Slut vil jeg gerne lægge et godt Ord ind for, at Rentenedsættelse og Konvertering baade af Kreditforeningsgælden og Hypotekforeningsgælden snarest fremmes gennem en Lov. De vestjyske Kommuner vil ikke ret længe kunne klare sig, hvis dette ikke snart sker. Vestjylland er utvivlsomt den af Krisen langt haardest ramte Landsdel, og det er for mig fuldstændig uforstaaeligt, at vestjyske Rigsdagsmænd ikke har gjort en større Indsats her. Jeg henstiller til det høje Ting, at man uanset Partier samles om en Arbejdsløshedslovgivning, der befrier Kommunerne for en Byrde, som